

<p>Jedna prija govori o mladiu koji se obratio mudracu za pomo? rekav?i mu:</p> <p align="justify">Dolazim, u?itelju, jer se osje?am tako bezvrijednim da nemam volje ni za to. Ka?u mi da sam ni za to, da ni?ta ne radim dobro, da sam nespretan i prili?no glupav.... Kako se mogu popraviti? to mogu u?initi da me vi?e cijene?</p> <p align="justify">U?itelj mu je, i ne pogledav?i ga, rekao: Ba? mi je ?ao mom?e. Ne mogu ti pomo?i budu?i da prvo moram rije?iti svoj problem. Mo?da poslije? Malo je zastao i dodao: Kad bi ti meni pomogao, br?e bih to rije?io i mo?da bih ti onda mogao pomo?i.</p> <p align="justify">V? vrlo rado, u?itelju?, okljevao je mladi? osje?aju?i da je opet obezvrije?en i da su njegove potrebe zapostavljene.</p> <p align="justify">Dobro?, nastavio je u?itelj. Skinuo je prsten koji je nosio na malom prstu lijeve ruke i pru?aju?i ga mladi?u, dodao: Uzmi konja koji je vani i odja?i do tr?nice. Trebam prodati ovaj prsten jer moram vratiti dug. Mora? za njega dobiti najbolju mogu?u cijenu i ne prihva?aj manje od jednog zlatnika. Idi i to prije se vrati s tim nov?i?em.</p> <p align="justify">Mladi? je uzeo prsten i oti?ao. ?im je do?ao na tr?nicu, stao je nuditi prsten trgovcima, koji su ga promatrali sa zanimanjem dok im mladi? nije rekao koliko tra?i za njega.</p> <p align="justify">Kad je mladi? spomenuo zlatnik, neki su se smijali, drugi su okretali glavu i samo je jedan starac bio dovoljno ljubazan da mu objasni da je zlatnik prevrijedan da bi ga dobio u zamjenu za prsten. Netko je htio pomo?i te mu ponudio srebrenjak i bakrenu posudicu, ali mladi? je dobio upute da ne prihva?a ni?ta manje od zlatnika pa je odbio ponudu.</p> <p align="justify">Nakon to je ponudio prsten svima koje je sreo na tr?nici, a bilo ih je vi?e od stotinu, skrhan zbog neuspjeha popeo se na konja i vratio se. Kako je samo mladi? ?elio zlatnik, da ga mo?e dati u?itelju i rije?iti ga brige kako bi napokon dobio njegov savjet i pomo?!. U?ao je u sobu.</p> <p align="justify">U?itelju?, rekao je, ?ao mi je. Ne mogu dobiti to to tra?i?. Mo?da sam mogao dobiti dva ili tri srebrenjaka, ali sumnjam da ?u ikoga mo?i zavarati u vezi s pravom vrijedno?u prstena.</p> <p align="justify">To to si rekao veoma je va?no, mladi prijatelju?, odgovorio je u?itelj. Najprije moramo doznati pravu vrijednost prstena. Ponovo uzja?i konja i idi zlataru. Tko to mo?e znati bolje od njega? Reci mu da ?eli? prodati prsten i pitaj ga koliko ti mo?e dati za njega. Ali ma koliko ti nudio, nemoj mu ga prodati. Vrati se ovamo s prstenom.</p> <p align="justify">Mladi? je opet uzjahao konja. Zlatar je pregledao prsten uz svjetlo uljane lampe, pogledao ga kroz pove?alo, izvagao i rekao mladi?u:</p> <p align="justify">Reci u?itelju, mom?e, da mu ako ga ?eli odmah prodati, za prsten ne mogu dati vi?e od pedeset osam zlatnika.</p> <p align="justify">Pedeset osam zlatnika? uzviknuo je mladi?.</p> <p align="justify">Da?, odgovorio je zlatar. Znam da bismo s vremenom za njega mogli dobiti ?ezdesetak zlatnika, ali ako ga hitno prodaje?</p> <p align="justify">Mladi? je uzbu?en odjurio u?iteljevoj ku?i i rekao mu to se dogodilo.</p> <p align="justify">Sjedni?, rekao mu je u?itelj nakon to ga je saslu?ao. Ti si poput ovog prstena: pravi biser, vrijedan i jedinstven. I kao takvog te mo?e procijeniti samo pravi stru?njak. Za?to ide? kroz ?ivot ?ele?i da neko nebitan otkrije tvoju pravu vrijednost? I rekav?i to, ponovno stavi prsten na mali prst lijeve ruke....</p>